

LEGEA nr. 304/2003*)

pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art.1. – (1) Prezenta lege stabilește cadrul de reglementare a relațiilor dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, pe de o parte, și utilizatorii finali, pe de altă parte.

(2) Prezenta lege instituie reguli privind:

- a) serviciul universal;
- b) drepturile utilizatorilor finali;
- c) obligațiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață;
- d) obligațiile furnizorilor de rețele publice de comunicații și ale furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, denumită în continuare *ANRCTI*, asigură promovarea concurenței, precum și protecția drepturilor și intereselor utilizatorilor finali, astfel încât aceștia să obțină un maximum de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor.

Art.2. – (1) În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *telefon public cu plată* - telefonul pus la dispoziție publicului, plata realizându-se în numerar, prin cărți de credit sau debit, cartele preplătite, inclusiv cartele utilizabile pe bază de coduri de apelare;

b) *rețea publică de telefonie* - rețeaua de comunicații electronice folosită în vederea furnizării de servicii de telefonie destinate publicului, permițând comunicarea vocală sau altă formă de comunicare, precum fax sau date, între punctele terminale ale rețelei;

c) *serviciu de telefonie destinat publicului* - serviciul pus la dispoziția publicului de către un furnizor de servicii de comunicații electronice în scopul inițierii și primirii apelurilor naționale și internaționale și al accesului la serviciile de urgență, prin utilizarea unui număr sau unor numere din Planul național de numerotație ori dintr-un plan internațional de numerotație. De asemenea, acesta poate include, după caz, unul sau mai multe dintre următoarele servicii: serviciul de relații cu clienții, serviciul de informații privind abonații, registrele abonaților, telefoane publice cu plată, servicii furnizate în condiții speciale, facilități pentru persoanele cu handicap sau cu nevoi sociale speciale ori servicii nongeografice;

d) *număr geografic* - numărul stabilit conform planului național de numerotație, în cuprinsul căruia una sau mai multe cifre servesc la identificarea din punct de vedere geografic a punctului terminal al rețelei;

* Republicată în temeiul prevederilor art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 2 octombrie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 a fost rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 6 noiembrie 2006 și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 133/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 24 mai 2007.

Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 31 iulie 2003.

e) *număr nongeografic* - numărul stabilit conform planului național de numerotație, care nu este număr geografic; constituie numere nongeografice, printre altele, numerele alocate serviciilor de telefonie mobilă, numerele gratuite și numerele cu tarif special;

f) *punct terminal al rețelei* - punctul fizic la care unui abonat i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, punctul terminal este identificat prin intermediul unei adrese specifice de rețea, care poate fi asociată numărului sau numelui unui abonat;

g) *furnizor de serviciu universal* - furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice desemnat de ANRCTI să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal.

(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art.1 din Ordonanța Guvernului nr.18/2002 privind funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.398/2002, cu modificările ulterioare, la art.2 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, denumită în continuare *Ordonanța privind accesul*, și la art.2 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța-cadru*, și la art.2 din Legea nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare.

CAPITOLUL II: Serviciul universal

Art.3. – (1) Dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul României de a beneficia de serviciile din sfera serviciului universal, la un anumit nivel de calitate, indiferent de localizarea geografică și la tarife accesibile.

(2) Serviciile incluse în sfera serviciului universal sunt:

- a) furnizarea accesului la rețeaua publică de telefonie, la un punct fix;
- b) serviciul de informații privind abonații și punerea la dispoziție a registrelor abonaților;
- c) accesul la telefoanele publice cu plată.

Art.4. – (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației stabilește politica și strategia privind implementarea serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității, proporționalității și nediscriminării;

(2) În stabilirea politicii și strategiei privind implementarea serviciului universal, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va urmări reducerea la minimum a posibilelor efecte negative asupra concurenței, determinate în special de furnizarea serviciilor la tarife sau în condiții diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, protejând în același timp interesul public.

(3) Pe baza politicii și strategiei stabilite potrivit alin. (1) și (2), ANRCTI are obligația să asigure dreptul de acces la serviciul universal pe întreg teritoriul României. În acest scop ANRCTI va desemna unul sau mai mulți furnizori de serviciu universal care să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României.

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANRCTI, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și nediscriminării, niciun furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice nefiind a priori exclus.

(5) Procedura de desemnare trebuie să asigure că furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal se efectuează într-o modalitate eficientă din punct de vedere al costurilor.

Art.5. – (1) ANRCTI va lua toate măsurile necesare și va stabili condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul și conectarea la un punct fix la rețele publice de telefonie și de acces la un punct fix la serviciile de telefonie destinate publicului să fie acoperite de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(2) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a) au obligația să rezolve cererile tuturor utilizatorilor finali, într-un termen determinat, în condițiile impuse de ANRCTI.

(3) Conexiunea furnizată trebuie să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția și de a primi apeluri telefonice locale, naționale și internaționale, comunicații prin fax și comunicații de date, la o rată de transfer suficientă pentru a permite accesul funcțional la Internet, având în vedere tehnologiile utilizate preponderent de majoritatea abonaților și fezabilitatea tehnologică.

Art.6. – (1) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b) sunt obligați să pună la dispoziție utilizatorilor finali cel puțin un registru complet al abonaților, în formă tipărită, electronică sau în ambele forme. Registrul trebuie actualizat periodic, cel puțin o dată pe an, iar forma acestuia se aprobă în prealabil de către ANRCTI.

(2) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b) sunt obligați să pună la dispoziție utilizatorilor finali, inclusiv utilizatorilor de telefoane publice cu plată, cel puțin un serviciu de informații privind abonații.

(3) Registrul abonaților prevăzut la alin.(1) și serviciul de informații privind abonații prevăzut la alin.(2) vor conține informații cu privire la numerele de telefon și datele cu caracter personal ale tuturor abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului, cu respectarea prevederilor art.11 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.

(4) Furnizorii de serviciu universal care pun la dispoziție utilizatorilor finali registrele abonaților sau serviciile de informații privind abonații, în condițiile alin.(1)-(3), au obligația să aplice principiul nediscriminării în tratamentul informațiilor care le-au fost puse la dispoziție.

Art.7. – (1) ANRCTI poate impune furnizorilor de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) obligații privind asigurarea unui număr suficient de telefoane publice cu plată, a unei acoperiri geografice corespunzătoare, a accesibilității acestor telefoane pentru persoanele cu handicap și a unui anumit nivel de calitate a serviciilor, în vederea satisfacerii necesităților rezonabile ale utilizatorilor finali.

(2) ANRCTI poate să nu impună obligațiile prevăzute la alin. (1) cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, în cazul în care consideră că serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) sau alte servicii comparabile sunt larg accesibile. În luarea acestei măsuri ANRCTI va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 50 din Ordonanța-cadru.

(3) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) au obligația să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi nici un mijloc de plată, apeluri de urgență de la telefoanele publice cu plată, folosind numărul unic pentru apeluri de urgență sau alte numere telefonice naționale pentru anunțarea urgențelor.

Art.8. – (1) ANRCTI va lua măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu handicap de a beneficia de serviciile de telefonie destinate publicului, inclusiv la serviciile de urgență, la serviciile de informații privind abonații și la registrele abonaților, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(2) ANRCTI poate lua măsuri specifice pentru a asigura că utilizatorii finali cu handicap pot beneficia de aceeași ofertă de servicii disponibilă pentru majoritatea utilizatorilor finali.

Art.9. – (1) ANRCTI monitorizează evoluția și nivelul tarifelor serviciilor din sfera serviciului universal, prestate de furnizorii de serviciu universal, în special în legătură cu nivelul general al prețurilor și al veniturilor consumatorilor.

(2) ANRCTI poate obliga furnizorii de serviciu universal să aplice tarife comune, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice, sau să respecte anumite plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor.

(3) ANRCTI poate obliga furnizorii de serviciu universal să ofere consumatorilor anumite opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, în special pentru a asigura posibilitatea persoanelor cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale de a avea acces la serviciile de telefonie destinate publicului și de a utiliza aceste servicii, prevederile art.13 aplicându-se în mod corespunzător. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate stabili categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite.

(4) Condițiile în care utilizatorii finali beneficiază de tarifele prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de serviciu universal cărora li s-a impus obligația de a practica asemenea tarife.

(5) ANRCTI poate impune modificarea sau renunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru.

Art.10. – (1) Prestarea de către furnizorii de serviciu universal a serviciilor în condițiile prevăzute la art.5–8 sau art.9 alin.(3) nu poate fi condiționată de oferirea unor facilități sau servicii suplimentare ce nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care serviciile sau facilitățile suplimentare au fost solicitate în mod expres de către abonați.

(3) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să asigure următoarele facilități, astfel încât abonații să-și poată monitoriza și controla cheltuielile și să evite deconectarea nejustificată:

- a) la cerere, gratuit sau contra cost, facturarea detaliată;
- b) la cerere, restricționarea selectivă, gratuită, a originării de apeluri de un anumit tip sau către anumite tipuri de numere;
- c) modalități de plată în avans;
- d) plata eşalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de telefonie;
- e) măsuri specifice aplicabile în caz de neplată a facturilor.

(4) ANRCTI poate stabili, cu respectarea prevederilor art.6 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal în mod gratuit, astfel încât abonații:

a) să poată verifica și controla tarifele de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului furnizate;

b) să poată monitoriza în mod adecvat utilizarea și cheltuielile, asigurându-se un control rezonabil asupra sumelor datorate.

(5) Acolo unde este cazul, abonaților le pot fi oferite informații suplimentare față de cele stabilite potrivit alin.(4), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANRCTI. Apelurile gratuite inițiate de abonat, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată.

(6) ANRCTI poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti în avans tariful de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului.

(7) ANRCTI poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti eşalonat tariful de conectare la rețeaua publică de telefonie.

(8) ANRCTI aprobă măsurile specifice pe care furnizorii de serviciu universal le pot lua în cazul neplății facturii telefonice pentru utilizarea la un punct fix a rețelei publice de telefonie.

Aceste măsuri se publică, trebuie să fie proporționale și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(9) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, măsurile prevăzute la alin.

(8) trebuie să asigure că orice suspendare a furnizării serviciului este limitată la serviciul în cauză. Fac excepție cazurile de fraudă, de întârzieri repetate ale plății sau de persistență în neplata facturii telefonice.

(10) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate stabili anumite categorii de persoane care, datorită veniturilor reduse sau nevoilor sociale speciale, necesită o protecție suplimentară. În acest caz ANRCTI poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi acestor persoane următoarele facilități, aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice, facilități care vor fi prevăzute expres în contractele încheiate cu utilizatorii finali care fac parte din aceste categorii:

a) sumele datorate de abonat să nu fie purtătoare de majorări de întârziere;

b) deconectarea de la rețeaua publică de telefonie să nu aibă loc mai devreme de expirarea termenului stabilit în prealabil de ANRCTI, calculat de la suspendarea furnizării serviciului;

c) pe toată durata cât serviciul este suspendat, abonatul să poată iniția sau primi apeluri care nu presupun nici o plată din partea sa și să nu datoreze furnizorului nici un fel de tarife;

d) reluarea furnizării serviciului, indiferent dacă se realizează după suspendare sau după deconectare, să se facă în mod gratuit, după achitarea de către abonat a facturii a cărei neplată a atras suspendarea.

(11) În toate cazurile, suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de telefonie destinat publicului sau deconectarea de la rețeaua publică de telefonie, în caz de neplată a facturii telefonice, se va realiza doar în urma notificării abonatului de către furnizor. Deconectarea de la rețeaua publică de telefonie nu va avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nicio plată de către abonat.

(12) ANRCTI poate impune tuturor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice obligația de a lua măsurile prevăzute la alin.(8) sau (11) în ceea ce privește deconectarea.

(13) ANRCTI poate retrage obligațiile prevăzute la alin.(3) sau (10) pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.

Art.11. – (1) ANRCTI stabilește parametri de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal și metodele de evaluare a respectării acestora.

(2) ANRCTI poate stabili parametri de calitate suplimentari pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal către persoanele cu handicap.

(3) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să transmită ANRCTI și să publice informații corespunzătoare și actualizate privind modul de respectare a parametrilor de calitate pentru furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze.

(4) ANRCTI stabilește conținutul, forma și modul de transmitere și publicare a informațiilor prevăzute la alin. (3), pentru ca utilizatorii finali să beneficieze de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

(5) ANRCTI poate impune furnizorilor de serviciu universal îndeplinirea anumitor obiective de performanță privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze. În stabilirea acestor obiective ANRCTI va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 50 din Ordonanța-cadru.

(6) ANRCTI va monitoriza îndeplinirea de către furnizorii de serviciu universal a obiectivelor prevăzute la alin. (5). În acest sens ANRCTI poate dispune verificarea datelor privind realizarea obiectivelor de performanță printr-un audit independent, pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal în cauză, pentru a asigura exactitatea și comparabilitatea datelor furnizate de către acesta.

Art.12. – (1) În cazul în care estimează că furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal în condițiile art. 5-11 ar putea constitui o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, ANRCTI va determina costul net al furnizării acestor servicii.

(2) În acest scop ANRCTI poate recurge la următoarele metode:

a) calcularea costului net pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, în conformitate cu procedura stabilită de ANRCTI, luând în considerare toate beneficiile comerciale ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze;

b) utilizarea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal.

(3) Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, conform prevederilor alin. (2) lit. a), vor fi verificate de către ANRCTI sau de către un auditor independent, auditul fiind aprobat de ANRCTI. Rezultatele calculării costului și concluziile auditului vor fi puse la dispoziție publicului de către ANRCTI.

Art.13. – (1) În cazul în care constată, pe baza determinării costului net în conformitate cu prevederile art. 12, că prestarea serviciilor din sfera serviciului universal reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal, ANRCTI va decide, la cererea furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net astfel determinat.

(2) ANRCTI va determina mecanismul de compensare a costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității. În acest scop ANRCTI va stabili furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care au obligația să contribuie la compensare, cuantumul contribuțiilor datorate, modalitatea și termenul de plată, precum și orice alte elemente necesare în vederea funcționării acestui mecanism.

Art.14. – (1) ANRCTI va face public și va comunica Comisiei Europene mecanismul de compensare a costului net stabilit în conformitate cu prevederile art.13.

(2) În cazul în care s-a realizat compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, ANRCTI va publica un raport anual privind acest cost, contribuțiile efectuate de către furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice stabiliți potrivit art. 13 alin. (2), precum și avantajele comerciale care au putut fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze.

CAPITOLUL III: Obligații impuse furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață

Art.15. – (1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile cap.V din Ordonanța-cadru ANRCTI stabilește că pe o anumită piață la nivelul furnizării serviciilor cu amănuntul nu există concurență efectivă, iar obligațiile impuse în conformitate cu prevederile art.8 din Ordonanța privind accesul sau ale art.18 din prezenta lege nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art.45 din Ordonanța-cadru, ANRCTI poate impune furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piața respectivă, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la alin.(2) și (3), în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali și al promovării unei concurențe efective.

(2) Obligațiile impuse de ANRCTI pot include:

a) interzicerea practicării de prețuri excesive în raport cu costurile pe care le implică furnizarea serviciilor;

b) interzicerea practicării unor prețuri de ruinare, având ca efect limitarea intrării pe piață sau restrângerea concurenței;

c) interzicerea favorizării nejustificate a anumitor utilizatori finali în comparație cu alții;

d) interzicerea condiționării furnizării serviciului de acceptare de către utilizatorii finali a unor prestații suplimentare, fără legătură cu serviciul solicitat.

(3) De asemenea, ANRCTI poate impune:

a) plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor la furnizarea serviciilor cu amănuntul;

b) măsuri de control al tarifelor individuale;

c) măsuri de orientare a tarifelor către costuri sau către prețurile ori tarifele practicate pe piețe comparabile.

(4) Obligațiile prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie corespunzătoare naturii problemei identificate, proporționale și necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 45 din Ordonanța-cadru.

(5) ANRCTI va impune acelor furnizori ale căror tarife sunt supuse controlului său obligația de a implementa un sistem de evidențiere contabilă a costurilor, necesar în vederea exercitării controlului. ANRCTI poate stabili formatul și metodologia contabilă ce vor fi folosite.

(6) Furnizorii menționați la alin. (5) au obligația de a supune spre verificare unui auditor independent modul de implementare a sistemului de evidențiere contabilă a costurilor prevăzut la alin. (5), în condițiile stabilite de ANRCTI.

(7) De asemenea, furnizorii menționați la alin. (5) vor publica anual, în condițiile stabilite de ANRCTI, o declarație pe propria răspundere privind respectarea sistemului de evidențiere contabilă a costurilor, prevăzut la alin. (5).

(8) La cererea Comisiei Europene, ANRCTI va transmite informații privind obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin.(1)–(4), precum și, dacă este cazul, sistemele de evidențiere contabilă a costurilor utilizate de furnizorii cu putere semnificativă pe piață.

Art.16. – (1) Acolo unde, pe baza unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile cap.V din Ordonanța-cadru, ANRCTI stabilește că, în ceea ce privește furnizarea unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate, astfel cum acesta este identificat în lista de standarde publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în conformitate cu prevederile art.17 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, nu există concurență efectivă, va desemna furnizorii cu putere semnificativă și le va impune acestora obligații de nediscriminare, fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și transparență, în conformitate cu prevederile alin.(2)–(8).

(2) ANRCTI va impune furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), să aplice condiții similare în situații similare pentru furnizorii care prestează servicii similare și să furnizeze linii închiriate către terți în aceleași condiții și la aceeași calitate cu cele folosite pentru furnizarea propriilor servicii sau ale filialelor ori ale altor societăți din același grup, dacă este cazul.

(3) Acolo unde este cazul, ANRCTI va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), obligația de a implementa un sistem adecvat de evidențiere contabilă a costurilor. ANRCTI va avea disponibile informații detaliate privind sistemul contabil utilizat, pe baza informațiilor transmise de furnizorii cu putere semnificativă pe piață, pe care le va transmite, la cerere, Comisiei Europene.

(4) ANRCTI va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), obligația de a publica într-o formă ușor accesibilă următoarele informații în legătură cu furnizarea de linii închiriate, stabilind totodată condițiile în care se efectuează publicarea:

a) caracteristicile tehnice, inclusiv caracteristicile fizice și electrice, precum și specificațiile tehnice și de performanță detaliate care se aplică la punctul terminal al rețelei;

b) tarifele practicate, incluzând tarifele inițiale de conectare, tarifele de utilizare și alte tarife, precizându-se, dacă este cazul, dacă tarifele sunt diferențiate;

c) condițiile de furnizare.

(5) Informațiile privind condițiile de furnizare a liniilor închiriate se vor referi cel puțin la:

a) procedura de efectuare a comenzilor;

b) termenul obișnuit de livrare, care reprezintă perioada în care 95% din liniile închiriate de același tip au fost puse la dispoziție consumatorilor, calculată de la data efectuării unei comenzi ferme de către utilizator;

c) durata contractului, incluzând durata stabilită în mod obișnuit în contract, precum și durata minimă pe care utilizatorii sunt obligați să o accepte;

d) termenul obișnuit de efectuare a reparațiilor, care reprezintă perioada în care 80% din defecțiunile apărute la liniile închiriate de același tip au fost remediate, calculată de la momentul în care defecțiunea a fost notificată departamentului responsabil cu remedierea defecțiunilor până la momentul în care defecțiunea a fost remediată și, acolo unde este cazul, a fost transmisă o notificare către utilizator privind remedierea defecțiunii. În cazurile în care pentru același tip de linii închiriate sunt oferite servicii de reparații de calitate diferite, termenele diferite de efectuare a reparațiilor vor fi publicate;

e) cazurile și procedura de acordare a despăgubirilor sau a sumelor de restituit utilizatorilor.

(6) Termenul obișnuit de livrare, prevăzut la alin.(5) lit.b), se va stabili luându-se în considerare duratele în care liniile închiriate au fost puse la dispoziție utilizatorilor, pe parcursul unui interval de timp de durată rezonabilă, apropiat de momentul la care se efectuează această determinare. La stabilirea termenului obișnuit de livrare nu se vor lua în calcul cazurile în care utilizatorii au solicitat livrarea într-un termen mai lung.

(7) Dacă, într-un caz concret, un furnizor identificat ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), consideră că furnizarea unei linii închiriate din setul minim prevăzut la alin.(1) la tarifele și în condițiile publicate potrivit alin.(4) și (5) este nerezonabilă, acesta va putea solicita acordul ANRCTI pentru modificarea tarifelor sau condițiilor în acel caz.

(8) În cazul în care consideră că performanțele realizate în furnizarea setului minim de linii închiriate nu satisfac necesitățile utilizatorilor, ANRCTI poate impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin. (1), obligația de a atinge anumite obiective de performanță privind condițiile de furnizare prevăzute la alin. (5) și (6).

Art.17. – Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile cap.V din Ordonanța-cadru, ANRCTI stabilește că pe piața furnizării unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate prevăzut la art.16 alin.(1) există concurență efectivă, va retrage obligațiile impuse potrivit art.16 alin.(2)–(8).

Art.18. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile cap.V din Ordonanța-cadru, un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice este desemnat ca având putere semnificativă pe piața furnizării conectării la un punct fix la rețelele publice de telefonie și a utilizării la un punct fix a acestor rețele, ANRCTI va impune acestuia obligația de a oferi abonaților săi posibilitatea de a utiliza serviciile oricărui furnizor de servicii de telefonie destinate publicului, cu care este interconectat, în următoarele moduri:

a) la fiecare apel, prin formarea unui cod de selectare a furnizorului de servicii care va efectua, fără a afecta conținutul informației, transportul semnalului din rețeaua în care este inițiat către rețeaua de destinație;

b) prin preselecție, cu posibilitatea de a renunța la opțiunea preselecțată la fiecare apel, prin formarea unui cod de selectare a furnizorului de servicii prevăzut la lit. a).

(2) Cererea utilizatorilor ca facilitățile prevăzute la alin.(1) să fie implementate și pe alte rețele sau în alte moduri va fi evaluată de ANRCTI în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile cap.V din Ordonanța-cadru, iar obligațiile necesare pentru satisfacerea acestei cereri vor fi impuse în conformitate cu prevederile art.12 din Ordonanța privind accesul.

(3) ANRCTI asigură, prin impunerea de obligații specifice, că tarifele de acces și interconectare privind furnizarea facilităților prevăzute la alin. (1) sunt orientate către costuri și că eventualele sume plătite de abonați nu sunt prohibitive pentru utilizarea acestor facilități.

CAPITOLUL IV: Drepturile utilizatorilor finali

Art.19. – (1) Contractele între utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține următoarele clauze minime privitoare la:

- a) datele de identificare a furnizorului;
- b) serviciile furnizate, nivelurile de calitate oferite, precum și termenul în care se realizează conectarea inițială;
- c) tipurile de servicii de întreținere și reparații oferite;
- d) prețurile și tarifele aferente fiecărui produs sau serviciu contractat, modul de aplicare a acestora, precum și modalitățile prin care pot fi obținute informații actualizate privind tarifele de furnizare a serviciilor de comunicații electronice și a serviciilor de întreținere și reparații;
- e) durata contractului, condițiile privind reînnoirea și încetarea contractului, precum și condițiile în care operează suspendarea furnizării serviciului;
- f) despăgubirile aplicabile și procedura de acordare a acestora în cazul nerespectării nivelurilor de calitate convenite sau a celorlalte clauze contractuale;
- g) metoda de inițiere a procedurii de soluționare a litigiilor.

(2) Contractele între utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, cu excepția celor privind serviciile furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau al altor mijloace de plată asimilate, vor fi încheiate în scris sau, după caz, prin mijloace electronice, cu respectarea condițiilor cerute de lege pentru validitatea acestora.

(3) La momentul achiziționării serviciilor furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau al altor mijloace de plată asimilate, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să pună la dispoziția utilizatorilor finali condițiile generale privind furnizarea acestora, care vor conține informațiile corespunzătoare clauzelor minime prevăzute la alin.(1).

(4) În cazul în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, acesta este obligat să îi notifice utilizatorului final această intenție cu cel puțin 30 de zile înainte de operarea modificării. Orice abonat are dreptul de a denunța unilateral contractul în cazul în care nu este de acord cu modificările propuse, fără a plăti nicio despăgubire.

(5) În cuprinsul notificării se va prevedea expres dreptul abonatului de a denunța unilateral contractul în condițiile prevăzute la alin. (4).

Art.20. – (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului au obligația de a pune la dispoziție publicului informații clare, detaliate și actualizate privind prețurile și tarifele aplicabile, precum și celelalte condiții privind posibilitatea de obținere și utilizare a serviciilor de telefonie destinate publicului, pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză.

- (2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor privi:
- a) datele de identificare a furnizorului;
 - b) serviciile de telefonie destinate publicului, pe care le oferă furnizorul;
 - c) procedura de soluționare a reclamațiilor primite de la utilizatorii finali și procedura de soluționare a litigiilor dintre furnizori și utilizatorii finali;

d) drepturile privind furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, incluzând facilitățile prevăzute la art. 10 alin. (3)-(11).

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi detaliate în ceea ce privește:

a) descrierea serviciilor oferite, cu precizarea serviciilor incluse în tariful inițial de conectare și a celor incluse în tariful periodic de utilizare;

b) tarifele standard de conectare, utilizare, întreținere și reparații, precum și facilitățile tarifare standard și tarifele impuse potrivit art. 9 alin. (2) sau (3);

c) cazurile și procedura de acordare a despăgubirilor sau a sumelor de restituit utilizatorilor;

d) tipurile de servicii de întreținere și reparații oferite;

e) condițiile contractuale standard, inclusiv durata minimă a contractului, dacă este cazul.

(4) ANRCTI va stabili modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1)-(3) vor fi puse la dispoziție publicului.

(5) ANRCTI va oferi, prin intermediul paginii sale de Internet sau prin alte mijloace, informații comparative privind tarifele și condițiile oferite de diferiți furnizori de rețele și servicii de comunicații electronice, în vederea asigurării posibilității utilizatorilor finali de a face evaluări independente.

Art.21. – (1) ANRCTI poate impune furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, obligația de a publica informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor oferite. La cererea ANRCTI aceste informații îi vor fi furnizate înainte de a fi publicate.

(2) ANRCTI poate stabili parametrii de calitate a serviciilor ce urmează să fie măsurați și orice alte elemente necesare pentru evaluarea calității serviciilor oferite, precum și conținutul, forma și modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi publicate, pentru a se asigura că utilizatorii finali beneficiază de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

Art.22. – (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea rețelei publice de telefonie ale cărei puncte terminale se află la locații fixe și, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră, disponibilitatea rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului furnizate la puncte terminale aflate la locații fixe.

(2) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului furnizate la puncte terminale aflate la locații fixe sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri de urgență.

(3) ANRCTI poate să impună furnizorilor de rețele publice de telefonie și furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului măsurile minime pe care aceștia trebuie să le ia în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor care le revin în temeiul alin. (1) și (2).

Art.23. – (1) Toți abonații serviciilor de telefonie destinate publicului au dreptul de a fi incluși în registrul abonaților prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile

relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condițiile echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

(3) Toți utilizatorii finali conectați la o rețea publică de telefonie au dreptul de acces la serviciile de informații privind abonații, în conformitate cu art. 6 alin. (2), precum și la serviciile de relații cu clienții.

(4) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor art.11 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.

Art.24. – (1) Utilizatorii finali ai serviciilor de telefonie destinate publicului, inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată, au dreptul de a efectua în mod gratuit, indiferent de tipul rețelei sau al echipamentului terminal utilizat, apeluri către numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a pune la dispoziția Sistemului național unic pentru apeluri de urgență informații privind localizarea apelantului, în măsura în care este tehnic posibil, pentru toate apelurile către numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(3) ANRCTI va lua toate măsurile necesare pentru a asigura informarea adecvată a publicului despre existența și modul de utilizare a numărului unic pentru apeluri de urgență 112 în rețelele publice de telefonie.

Art.25. – (1) Codul standard de acces internațional este „00”. Apelurile între puncte geografice apropiate, aflate de o parte și de alta a frontierei de stat a României, pot fi efectuate pe baza unor acorduri speciale, furnizorii de servicii de comunicații electronice care oferă servicii pe baza acordurilor respective având obligația de a informa în mod prompt și complet utilizatorii finali despre existența și conținutul acestor acorduri.

(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a transmite la destinație toate apelurile efectuate către Spațiul european de numerotație telefonică (ETNS), fără a se aduce atingere dreptului acestora de a recupera costurile determinate de transportul apelurilor prin propriile rețele.

Art.26. – Furnizorii de rețele publice de telefonie și de servicii de telefonie destinate publicului vor asigura, atunci când este tehnologic și economic fezabil, recepționarea apelurilor internaționale către numere nongeografice pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care abonatul care recepționează astfel de apeluri a decis, din motive comerciale, restricționarea apelurilor primite din anumite puncte geografice.

Art.27. – (1) ANRCTI poate impune furnizorilor de rețele publice de telefonie obligația de a pune la dispoziția utilizatorilor finali, acolo unde este tehnic fezabil și economic viabil:

a) servicii de semnalizare tip multifrecvență bitonală (DTMF), potrivit standardelor europene sau standardelor naționale care implementează în statele membre ale Uniunii Europene acest standard;

b) servicii de identificare a liniei care apelează, în condițiile prevăzute la art.7 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.

(2) În măsura în care este tehnic fezabil, furnizorii de rețele publice de telefonie vor furniza date și semnale pentru a facilita furnizarea serviciilor prevăzute la alin.(1) între statele membre ale Uniunii Europene.

(3) ANRCTI poate retrage obligațiile impuse potrivit alin. (1), cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, în cazul în care consideră că aceste servicii sunt disponibile la un nivel satisfăcător.

Art.28. – (1) ANRCTI va impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului, inclusiv furnizorilor de servicii de telefonie mobilă destinate publicului, obligația de a asigura abonaților lor, la cerere, posibilitatea de a-și păstra numărul de telefon, indiferent de furnizorul serviciului, astfel:

a) la un anumit punct geografic, în cazul numerelor geografice;

b) la orice punct geografic, în cazul numerelor nongeografice.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul transferului numerelor între rețelele de comunicații electronice care sunt utilizate pentru furnizarea la un punct fix de servicii de telefonie și rețelele de telefonie mobilă.

(3) ANRCTI va impune obligații specifice pentru ca tarifele de interconectare legate de furnizarea serviciului de portabilitate a numerelor să fie orientate către costuri și sumele datorate de abonați pentru acest serviciu să fie accesibile.

(4) ANRCTI poate impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului obligația de a publica informații detaliate referitoare la tarifele practicate pentru serviciul de portabilitate a numerelor.

(5) ANRCTI nu va impune la furnizarea cu amănuntul a serviciului de portabilitate a numerelor tarife care să aducă atingere concurenței, precum tarife specifice sau tarife comune.

Art.29. – Prevederile Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr.130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, precum și ale celorlalte acte normative cu incidență în domeniu se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL V: Regimul sancționator

Art.30. – (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

1. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 5;
2. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 6;
3. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1);
4. neasigurarea posibilității de inițiere a apelurilor de urgență, în condițiile prevăzute la art. 7 alin. (3);
5. neimplementarea măsurilor specifice prevăzute la art. 8;
6. neaplicarea tarifelor comune, nerespectarea plafoanelor tarifare sau a formulelor de control al creșterii tarifelor stabilite în condițiile art. 9 alin. (2);
7. neoferirea de opțiuni tarifare sau de pachete tarifare speciale, în condițiile art. 9 alin. (3);
8. nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4);
9. nemodificarea sau nerenunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, în condițiile art. 9 alin. (5);
10. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1);

11. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (3);
 12. emiterea gratuită de facturi detaliate care nu conțin toate informațiile stabilite în condițiile art. 10 alin. (4) sau perceperea unui tarif pentru emiterea facturilor detaliate care conțin numai informațiile stabilite în condițiile art. 10 alin. (4);
 13. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (5);
 14. neoferirea către consumatori a posibilității de a plăti în avans tariful de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului, în condițiile art. 10 alin. (6);
 15. neoferirea către consumatori a posibilității de a plăti eșalonat tariful de conectare la rețeaua publică de telefonie, în condițiile art. 10 alin. (7);
 16. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (8) și (9);
 17. neincluderea în contractele încheiate cu utilizatorii finali a facilităților aplicabile în caz de neplată a facturii telefonice, în condițiile art. 10 alin. (10);
 18. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (11);
 19. încălcarea de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a obligației prevăzute la art. 10 alin. (12);
 20. încălcarea obligațiilor de a transmite ANRCTI și de a publica informațiile prevăzute la art. 11 alin. (3), în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (4);
 21. neîndeplinirea obiectivelor de performanță prevăzute la art. 11 alin. (5);
 22. refuzul de a se supune auditului privind realizarea obiectivelor de performanță în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (6);
 23. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (2), (3) sau (5);
 24. refuzul de a se supune auditului prevăzut la art. 15 alin. (6);
 25. nepublicarea declarației pe propria răspundere în condițiile prevăzute la art. 15 alin. (7);
 26. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (1)-(6) sau (8);
 27. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) sau (3);
 28. nerespectarea prevederilor art. 19;
 29. încălcarea obligației de a pune la dispoziție publicului informațiile prevăzute la art. 20 alin. (1)-(3), în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (4);
 30. nepublicarea, în condițiile art. 21, a informațiilor privind calitatea serviciilor oferite;
 31. nerespectarea prevederilor art.22 alin.(1) și (2) și ale art.24 alin.(2);
 32. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (1);
 33. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (2);
 34. nerespectarea prevederilor art. 23 alin. (3);
 35. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 25 alin. (1);
 36. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 25 alin. (2);
 37. nerespectarea prevederilor art. 26;
 38. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1);
 39. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 28 alin. (1);
 40. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 28 alin. (3);
 41. încălcarea obligației prevăzute la art. 28 alin. (4).
- (2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează astfel:
- a) faptele prevăzute la pct.13 și la pct.30-41, cu amendă de la 500 lei la 50.000 lei;
 - b) faptele prevăzute la pct.1-12 și la pct.14-29, cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei, pentru furnizorii cu o cifră de afaceri de până la 5.000.000 lei;

c) faptele prevăzute la pct.1-12 și la pct.14-29, prin derogare de la dispozițiile art.8 alin.(2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă în cuantum de până la 2% din cifra de afaceri, iar în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în cuantum de până la 5% din cifra de afaceri, pentru furnizorii cu o cifră de afaceri de peste 5.000.000 lei.

Art.31. – (1) Contribuțiile datorate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal constituie creanțe bugetare, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 61/2002*) privind colectarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, cu modificările ulterioare, aplicându-li-se în mod corespunzător prevederile acesteia.

(2) Dacă în termen de 90 de zile de la data scadenței furnizorul nu achită contribuția și accesoriile acesteia, ANRCTI îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale.

Art.32. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 30 alin. (1) se realizează de către agenții constatatori ai ANRCTI împuterniciți în acest scop.

(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art.30 alin.(1) pct.1–27 se aplică prin decizie a președintelui ANRCTI.

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art.30 alin.(1) pct.28–41 se aplică prin rezoluție scrisă a președintelui ANRCTI, potrivit dispozițiilor art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sancțiunile prevăzute la art. 31 alin. (2) se aplică de către președintele ANRCTI.

(5) În măsura în care prin prezenta lege nu se prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art. 30 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28.

Art.33. – Regimul sancționator instituit prin prezentul capitol se completează în mod corespunzător cu prevederile art.59 și art.59¹ din Ordonanța-cadru.

CAPITOLUL VI: Dispoziții tranzitorii și finale

Art.34. – (1) ANRCTI va lua în considerare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 50 din Ordonanța-cadru, punctele de vedere ale utilizatorilor finali, inclusiv persoanele cu handicap, ale asociațiilor acestora, ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ale producătorilor și ale furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice în legătură cu probleme privind drepturile utilizatorilor finali referitoare la serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în special atunci când aceste probleme au un impact semnificativ pe piață.

(2) Părțile interesate pot dezvolta, cu sprijinul ANRCTI, mecanisme care pot implica consumatori, grupuri de utilizatori și furnizori de servicii, pentru a îmbunătăți calitatea generală

* Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007.

a serviciilor prin elaborarea de coduri de conduită și standarde de operare, precum și prin monitorizarea aplicării acestora.

Art.35. – ANRCTI stabilește o procedură transparentă, simplă și necostisitoare, în scopul soluționării corecte și prompte a litigiilor nerezolvate pe cale amiabilă dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice, ocazionate de aplicarea prezentei legi, cu implicarea organismelor ce reprezintă interesele utilizatorilor finali, precum și a altor entități relevante din domeniul protecției consumatorilor, după caz. ANRCTI poate stabili un sistem de rambursare a cheltuielilor făcute de utilizatorii finali sau de despăgubire pentru prejudiciile suferite de aceștia în raporturile cu furnizorii de servicii de comunicații electronice, aplicabil în cazuri întemeiate.

Art.36. – (1) ANRCTI va notifica de îndată Comisiei Europene furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art.3 alin.(2).

(2) ANRCTI va notifica Comisiei Europene furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice desemnați ca având putere semnificativă pe piețele relevante cu amănuntul din sectorul comunicațiilor electronice și obligațiile impuse acestora în conformitate cu prevederile cap.III, precum și, în cel mai scurt timp, orice modificare a obligațiilor impuse sau a furnizorilor cărora li se aplică aceste obligații.

Art.37. – Condițiile generale referitoare la interoperabilitatea echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art.38. – (1) Tarifele practicate pe piețele relevante cu amănuntul de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice identificați ca având putere semnificativă pe aceste piețe nu sunt supuse aprobării prealabile a ANRCTI.

(2) ANRCTI poate obliga furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice identificați ca având putere semnificativă pe piețele relevante cu amănuntul să notifice către ANRCTI tarifele practicate pe aceste piețe în același moment în care aceste tarife sunt notificate către clienți, în vederea controlării de către ANRCTI a respectării obligațiilor legale care le revin.

(3) ANRCTI are obligația să își exprime punctul de vedere asupra tarifelor notificate, până la data intrării în vigoare a acestora.

Art.39. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: liniuța a 5-a „Servicii telefonice de bază”, liniuța a 6-a „Servicii poștale de bază” și liniuța a 7-a „Servicii de radiocomunicații și telecomunicații” din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 7 martie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 205/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta lege transpune Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002.

Notă:

Reproducem mai jos dispozițiile art. V și VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, probată cu modificări și completări prin Legea nr. 133/2007, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 304/2003:

„Art.V. – În cazul în care furnizorii de serviciu universal beneficiază de sprijin financiar din partea statului, acesta va fi acordat numai cu respectarea condițiilor prevăzute în legislația aplicabilă în domeniul ajutorului de stat, în vigoare la data acordării acestuia.

Art.VI. – (1) Pentru anul 2006, quantumul tarifului de monitorizare definitiv se va determina până la data de 30 noiembrie 2006, pe baza cifrelor de afaceri sau a veniturilor realizate din furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale în anul 2005, prin decizie a președintelui ANRC*).

(2) Diferența dintre tariful de monitorizare estimativ pentru anul 2006 și tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei sau, după caz, se restituie în condițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) va fi avut în vedere la determinarea quantumului plăților anticipate pe care furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de servicii poștale au obligația să le efectueze în contul tarifului de monitorizare pentru anul 2007.”**)

*) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.046 din 29 decembrie 2006, în cuprinsul actelor normative în vigoare denumirea „Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (ANRC)” se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (ANRCTI)”.

**) Art. V și VI cuprind dispoziții tranzitorii și finale, comune și următoarelor acte modificate prin art. I-III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2006:

- Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare.